

его разрешение, по возможности собственными силами, а при необходимости, воспользовавшись советами компетентного специалиста психолога.

ЛИТЕРАТУРА

1. Анцупов А.Я. Конфликтология / Анцупов А.Я., Шипилов А.И. – М. : ЮНИТИ, 2000. – 551 с.
2. Баныкина С.В. Педагогическая конфликтология: состояние, проблемы исследования и перспективы развития // Современная конфликтология в контексте культуры мира. – М., 2001. – С. 373–394
3. Лобанов А.А. Основы профессионально-педагогического общения. М. : Академия, 2002. – 192 с.
4. Лазуткин А.Д. Конфликтология: учеб. пособие. – М. : Омега-Л, 2010. – 152 с.
5. Рахматуллина Л.В. Управление педагогическими конфликтами. – Набережные Челны, 2010. – 252 с.

*Ткаченко В.Г., Юрко К.В.
ХНМУ*

ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ ЯК НЕОДМІННА УМОВА ПРОФЕСІЙНОГО УСПІХУ ТА ЗРОСТАННЯ

За уставом ВООЗ «здоров'я є станом повного фізичного, душевного та соціального благополуччя, а не тільки відсутність захворювань і фізичних дефектів». На індивідуальному рівні здоров'я – це відсутність виявлених розладів і захворювань, а на популяційному – процес зниження рівня смертності, захворюваності й інвалідності [1].

Здоров'я – важлива та невід'ємна складова всіх сфер буття протягом всього життя людини. Успіх у професійній діяльності залежить від багатьох чинників, але одним із визначальних, певно, можна вважати стан здоров'я працюючого, що впливає на якість і продуктивність праці, спроможність навчатися та засвоювати нові знання та уміння, зберігати цюнайдовше фізичну, психічну, трудову активність і довголіття.

Як відомо стан здоров'я визначається впливом багатьох чинників. Вважається загальноприйнятою думка про те, що на 50 % стан здоров'я залежить від способу життя та характеру харчування, на 20 % – спадковості, ще на 20 % – від стану довкілля, на 10 % – системи охорони здоров'я. Згідно цього твердження найвпливовішим чинником стану здоров'я людини є її індивідуально добраний спосіб життя, особливо так званий здоровий спосіб життя – поняття емке та багатокомпонентне.

Актуальність здорового способу життя зумовлена зростанням та зміною характеру навантажень на організм людини у зв'язку з ускладненням суспільного життя, збільшенням ризиків техногенного, екологічного, психологічного, політичного та інших чинників, які можуть викликати негативні зміни в стані здоров'я [3].

Здоровий спосіб життя – це активна участь в трудовій, суспільній, сімейно-побутовій, досуговій формах життєдіяльності людини [2]. Багатьма дослідниками з цього питання називаються наступні основні складові здорового способу життя: виховання з раннього дитинства здорових звичок та

навичок (особливо на власному прикладі батьків, педагогів, кумирів), безпеки довілля та покращення його стану, знання про вплив оточуючих предметів та явищ на стан здоров'я, відмова від шкідливих звичок, якості харчування, співвідношення харчування та енергетичних потреб організму, рухова активність, її індивідуальний підбір залежно від початкового рівня здоров'я, віку, уподобань, характеру праці та інших фізичних та психічних навантажень, дотримання правил особистої та суспільної гігієни, знання правил першої невідкладної допомоги, загартування.

Сприйняття та розуміння того, що про здоров'я треба дбати, здається, апіорі уже закладено у свідомості суспільства. Але одна справа розуміння, а інша – практична поступ у напрямку реалізації цього положення. І в цьому напрямку кожному з нас окремо, а також суспільству, державі ще є над чим працювати та до чого прагнути.

Таким чином, запорукою успіху на професійній стежі безумовно є стан здоров'я людини, переважний вплив на який має здоровий спосіб життя. Для практичної реалізації цього положення необхідно усвідомлення окремо її індивідуально кожним значення здорового способу в житті та реалізації основних його засад, а також суспільне сприйняття цього положення та створення всіх необхідних передумов.

ЛІТЕРАТУРА

1. Психология здоров'я (Учебник для вузов). / под ред. Г.С. Никифорова. – СПб. : Питер, 2003. – С. 70. – 607 с.
2. Формирование здорового образа жизни молодежи / Мартыненко А.В., Валентик Ю.В., Полесский В.А. и др. – М. : Медицина, 1988.
3. Шухатович В.Р. Здоровый образ жизни / В.Р. Шухатович // Энциклопедия социологии. – Мн. : Книжный Дом, 2003.

*Тучкина И.А., Выговская Л.А.
ХНМУ*

НОВЫЕ ИНФОРМАЦИОННЫЕ ТЕХНОЛОГИИ В ПРЕПОДАВАНИИ АКУШЕРСТВА, ГИНЕКОЛОГИИ И ДЕТСКОЙ ГИНЕКОЛОГИИ

Совершенствование информационных и коммуникационных технологий создает новые информационные возможности для поиска, анализа и обработки информации. В условиях информатизации общества возрастает роль информационной культуры, которая носит общеучебный, общеинтеллектуальный и надпредметный характер. Поэтому формирование преподавателем информационной культуры является одной из приоритетных задач современного образования [1].

Информационная культура – интегративная способность личности, проявляющаяся в освоении, владении, применении, преобразовании информации с применением информационных технологий и применением этих умений в обучении и в дальнейшей профессиональной деятельности. Современное понимание информационной культуры связано с пониманием опыта и раскрывается в деятельностном подходе, в котором опыт осваивается